

Vooraf

ZEKEREN OF VERZEKEREN

De verzekeringswereld is nog altijd een van de meest winstgevende bedrijfstakken. Mensen zijn van nature zeer geneigd om zich in te dekken tegen eventueel verlies. Dat heeft ermee te maken dat we gevoeliger zijn voor verlies dan voor mogelijk gewin. Emotioneel reageren we zelfs drie keer sterker op de kans op een verlies dan op een winstmogelijkheid. Waarschijnlijk is dat een evolutionair overblijfsel uit de tijd dat we als jager-verzamelaar een wintervoorraad moesten aanleggen. Die voorraad geeft een gevoel van veiligheid, maar voor je gevoel is hij nooit groot genoeg. Je weet immers niet van tevoren hoe streng de winter wordt en of er onvoorziene omstandigheden zijn waardoor een deel van je voorraad verloren gaat. Hoewel die wintervoorraad voor de lange termijn belangrijk is, kan het verlies van de voorraad van vandaag levensbedreigend zijn, omdat dat zou betekenen dat je de morgen wellicht niet meer haalt.

Bergbeklimmers weten hoe belangrijk het is om in het hier en nu niets te verliezen. Daartoe zekeren ze zichzelf grondig: na een steile klim slaan ze een zekering in de bergwand waardoor een eventuele val niet meteen het einde van hun klim hoeft te betekenen – of zelfs dodelijk hoeft te zijn. De bergbeklimmer vertrouwt uiteraard ook op zijn gezelschap. Veelal klimmen ze niet in hun eentje en vertrouwen bergbeklimmers erop dat ieder lid van de groep goede veiligheidsmaatregelen treft, professioneel klimt en dat zij zichzelf – en anderen – kunnen redden. Doordat iedereen het gewenste gedrag vertoont, kan worden omgegaan met de onverwachte omstandigheden op een uitdagende bergwand. Dat vraagt onderlinge solidariteit.

De verzekeringswereld heeft die menselijke solidariteit ooit als uitgangspunt genomen. Door samen te werken en elkaar te helpen in tijden van tegenspoed, is onzekerheid immers sterk te reduceren. Hoewel assurantiemaatschappijen hier een economische *businesscase* van gemaakt hebben, en de solidariteit in deze sector verder onder druk komt te staan, blijft overeind dat solidariteit in elke menselijke gemeenschap nog altijd het fundament vormt voor veiligheid en onzekerheid reduceert.

Onzekerheid vraagt dus om samenwerking, altijd, maar bij echt grote bedreigingen zien we dat elk individu ook zichzelf moet zeker stellen. Zijn groep vertrouwt daar zelfs op. Naarmate de onzekerheid van de wereld om ons heen toeneemt, wordt het dus belangrijker om daar individueel én gezamenlijk op in te spelen. Of het nu gaat om het toezicht, de organisatie zelf of het bundelen van de krachten met andere organisaties: houd elkaar bij de les als het gaat om het doorstaan van deze dag. Maar óók om het open verkennen van toekomstmogelijkheden en de daarmee samenhangende kansen.

Puck Dinjens en Herman Hudepol

Hoofdredactie *Goed Bestuur & Toezicht*